

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(எ) பொது மக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 52/1981)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவில் பக்கம் 2-லே, 1888 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் 4 ஆம் பிரிவுக்குப் பிறகு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற 4(ஏ) என்கிற புதிய ஷரத்தை ஆதரித்தாலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பப்படுகிறேன்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே இருந்து கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்த மசோதாவை இந்த சபை நிராகரிக்கிறது என்று நான் ஏற்கெனவே நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறேன். அது எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பில் இன்ட்ரடியூஸ் ஆகிற போது, சபையிலே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறபோது, சபை நிராகரிக்கிறது என்று சொல்லி விட்டால், அப்படி நிராகரிக்கிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த உறுப்பினர் பேச அனுமதிக்கப்படவேண்டும். சபை விதிகளிலே அப்படித் தான் இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-20]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த “ பில் ” லை இன்ட்ரட்யூஸ் பண்ணும்போது நிராகரிக்கலாம். இன்ட்ரட்யூஸ் பண்ணி ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படக்கூடிய சட்டம் வந்து விட்ட பிறகு இதிலே ஒரு விதிக்கு வேண்டுமானால் திருத்தம் கொண்டு வரலாமே தவிர, இதை நிராகரிக்க முடியாது.

*1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1981 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமரய்வுக் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவில் நான்காம் பிரிவுக்குச் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக பொது மக்கள் கூடுகின்ற இடத்தில் நடத்தப்படுகிற பொருட்காட்சி அல்லது வேறு பல நிகழ்ச்சிகள் சமுதாயத்தில் அரசியல் செல்வாக்குள்ளவர்கள் அல்லது சமூக அந்தஸ்து உள்ளவர்களால் நடத்தப்படுகிற, ஒரு காசு பறிக்கிற நிலையில்தான் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தமாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் ரெக்கார்டு டான்ஸ் போன்றவை நடத்தப்பட்டால், ஏனைய சமூக விதிகளுக்கு முரணான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினால் போலீஸ்காரர்கள் கண்டும் காணாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது அவர்கள் நடத்துவதை நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நினைக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இதைப் பொறுத்த வரை தனி நபர்கள் நடத்துவதை அனுமதிப்பதைவிட மாநகராட்சிகளோ, நகராட்சிகளோ, ஏனைய பேரூராட்சிகளோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களோ பொருட்காட்சிகளை நடத்த அனுமதிப்பது நல்லது. தனி நபர்கள் அனுமதி கேட்டால் மறுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அபராதத் தொகையைப் பொறுத்தவரை கட்டண விகிதம் மாநகராட்சிப் பகுதிகளிலே பத்தாயிரம் ரூபாய் என்றும் பிறகு படிப்படியாக கீழே வருகின்றபோது, நகராட்சி, பேரூராட்சி என்ற நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல் கட்டணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தடவை இந்தமாதிரி தவறு செய்வார்களானால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்று இருப்பதை ஒரு தடவை தவறு செய்தால் கூட கட்டி இருக்கும் முழுத் தொகையும் பறிமுதல் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் மாற்றவேண்டுமென்று கூறி இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பானுமயன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக, பொதுமக்கள் கூடுகின்ற இடத்திலே இதுபோன்ற கண்காட்சிகள் நடத்துவதை நிச்சயமாக தனியாருக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பது எவ்வளவோ நல்லது என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள கட்டணம் பட்டிருக்கிறேன். நகராட்சிகளோ அல்லது ஊராட்சிகளோ அதை நடத்தினால் அதனால் அந்த நகராட்சி, ஊராட்சி போன்றவைகளுக்கு வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கும். அதே போன்று இன்றைக்கு முனிசிபல் ஏரியாக்களிலே அல்லது மாநகராட்சிப் பகுதிகளிலே இத்தகைய கண்காட்சிகள் நடத்த அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், பேரூராட்சிப் பகுதிகளிலே கண்காட்சிகள் நடத்த அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. அப்படி நடத்தப்படுகிறபோது “ஸ்கிஸ்டு கேம்ஸ்” போன்ற சூதாட்டங்கள்

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

நடைபெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூதாட்டங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க நடைமுறைகளைக் கவனித்து தனியாருக்கு அனுமதி கொடுக்காமல் நகராட்சிகள் அத்தகைய கண்காட்சிகளை நடத்த அனுமதி கொடுத்தால் அத்தகைய சூதாட்டங்கள் நடைபெற வாய்ப்பு இருக்காது என்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட நகராட்சி, ஊராட்சிகளுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்காக இந்த.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்! இந்த தமிழ்நாடு பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் திருத்தச் சட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு என்னுடைய பெயர் பட்டியலிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. பிரதான எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கலாம், டிஸ் அப்ரூவல் செய்திருக்கலாம், அவைகள் எல்லாம் என்னுடைய தனிப்பட்ட உரிமைகள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலே அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால், தாங்கள் வேறு பில்லிலே பெயரைக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் முதலிலே எழுந்து கேட்டது டிஸ் அப்ரூவல் பற்றிய பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படிப் பேசி இதை வளர்ப்பதை விட தாங்கள் பேசியே முடித்துவிடலாம். பேசுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : 1981 ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமாய்க் கூடுகின்ற இடங்கள் திருத்தச் சட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படை கருத்து, பொருட்காட்சியாக இருந்தாலும் கலை விழாக்களாக இருந்தாலும் அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே ஆபாசம் இருக்கக் கூடாது, சூதாட்டப் போக்குள்ள விளையாட்டுக்கள் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்துதான். 'அந்த அடிப்படக் கருத்தை மையமாக வைத்துத் தான் இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவினுடைய அடிப்படை நோக்கம் குறித்து, கலை நிகழ்ச்சிகளிலும், பொருட்காட்சிகளிலும் ஆபாசமர்ன நிகழ்ச்சிகள் இடம்

1981 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பெறக் கூடாது என்பதைக் குறித்தோ அல்லது சூதாட்டப் போக்குள்ள விளையாட்டுகள் இருக்கக்கூடாது என்பதைக் குறித்தோ யாருக்கும் இரண்டுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படை நோக்கத்தை, அடிப்படைக் கொள்கையை நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வரவேற்கிறேன். இதிலே உள்ள மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், ஏற்கெனவே உள்ள தாய்ச் சட்டத்தில் பொருட்காட்சிகள், கலை விழாக்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கு உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமான சூதாட்டத் தன்மையுள்ள நிகழ்ச்சிகள் அவைகளிலே இருக்குமானால் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமங்களை ரத்து செய்கின்ற அதிகாரமும் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தாய்ச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமான சூதாட்டப் போக்குள்ள நிகழ்ச்சிகள் அவைகளிலே இருக்குமானால் அதற்குக் காரணமானவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற அந்த தாய்ச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று அதிலே இருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதா எதற்காக என்றால் ஏற்கெனவே போடப்பட்டிருக்கின்றபடி 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்தாலும் ஆபாசமான, சூதாட்டத் தன்மையுள்ள நிகழ்ச்சிகள் இருக்குமானால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய லைசென்ஸ்களை சஸ்பென்ட் செய்வதற்கோ அல்லது ரிவோக் செய்வதற்கோ அதிகாரம் ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்திலே இருந்தாலும், இவைகளைக் கொண்டு சரியான முறையிலே நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை என்ற முறையிலே அதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்து இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொருட்காட்சிகளில் ஆபாச நடனங்கள் ஆடுகிறார்கள், சூதாட்டப் போக்குள்ள விளையாட்டுக்கள் நடக்கின்றன—ஏற்கெனவே இதற்காக சட்டம் இருந்தாலும் அதன் மூலம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்பதால்—அவற்றைத் தடுப்பதற்கு இன்னும் கடுமையான முறையிலே விதிமுறைகளைப் போட வேண்டும் என்ற முறையிலே புதிய ஷரத்துக்களை உள்ளடக்கி இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் சில கருத்துக்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய அடிப்படையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக் கூடிய காரணங்களில் மிக முக்கியமானது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு ஆபாச நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும், சூதாட்டப் போக்குள்ள நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் அவைகள் எல்லாம் பொது இடங்களிலே நடைபெறுகின்றன என்ற கருத்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொருட்காட்சிகளில், கலை நிகழ்ச்சி

[திரு. அ. ரகுமன்கான்] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

களில் சூதாட்டப் போக்குள்ள, ஆபாசமான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறக்கூடாது என்று சொல்லுகிறபோது சென்னை நகரத்திலே குதிரைப் பந்தயம் நடக்கிறது. அதுவும் ஒரு சூதாட்டப் போக்கு உள்ள விளையாட்டுத்தான். அது ஏன் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்தக்கூடியவர்கள் இரத்தத்தின் இரத்தமாக, சனதயின் சனதயாக ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால்தான் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை இந்த அரசாங்கம். அந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. ஆனால் அந்த வழக்கில் இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வரவில்லையா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் கேட்க விரும்புகிறேன். நடனங்களிலும், நாடகங்களிலும், பொருட்காட்சிகளில் நடத்தப்படும் கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆபாசம் இருக்கிறது என்பது இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆபாசம் கூடாதுதான், அதில் எந்தவிதமான கருத்துவேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால், அதேநேரத்தில் சென்னை போன்ற நகரங்களில், எனக்குக்கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன், பல்வேறு ஹோட்டல்களில் காபரே நடனம் என்று இரவு நேரங்களில் நடத்தப்படுகிறது. அதைத் தடை செய்வதற்கு இந்த அரசும், அதிகாரிகளும் என்ன முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள்? ஒருவேளை அதிலே ஆபாசம் இல்லை என்று இந்த அரசு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அம்சங்கள் எந்த விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தவில்லை.

பொருட்காட்சிகளில் மட்டும், கலை நிகழ்ச்சிகளில் மட்டும், அங்கே நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகளில், நடனங்களில், நாடகங்களில்தான் ஆபாசம் இருக்கிறது என்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற இந்த அரசாங்கம் எண்ணுகின்ற காரணத்தால் இந்த மசோதா வருகிறது என்றால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சினிமாப் படங்களில் ஆபாசமே இல்லையா? சினிமாப் படங்களில் ஆபாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்குச் சினிமாப் படங்களில் இடம் பெறுகின்ற காதல் காட்சிகள் ரொம்பவும் மோசமான காதல் காட்சிகளாக, நாய்கள் ஓடி ஓடி விளையாடுவதைப் போன்ற காதல் காட்சிகளாக இருக்கின்றன. படுக்கை அறைக் காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது முதல் இரவுக் காட்சிகளில் ஆபாசம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. அ. ரகுமான்]

சினிமா போஸ்டர்கள் எவ்வளவு ஆபாசமாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஆபாசமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லையா? கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் இந்தச் சர்க்கார் இவைகளை நீக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தினசரிப் பத்திரிகைகளில் ஆபாசமான படங்கள் பிரசுரமாகின்றன; வாரப் பத்திரிகைகளில் அவ்வாறே பிரசுரமாகின்றன. அவைகளில் வெளியாகின்ற நாவல்கள், சிறுகதைகள் ஆகியவைகளில் ஆபாசம் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் அனுமதியோடு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு படம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படத்தைப் பார்த்தாலே அதில் எவ்வளவு பெரிய ஆபாசம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். பொது இடங்களிலும், கலை நிகழ்ச்சிகளிலும், நடன நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆபாசம் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லுகின்ற அதேநேரத்திலே, இப்படிப்பட்ட முறையில் பத்திரிகைகளில் நிர்வாணமாக—இன்னும் இரண்டு ஆடைகள் மட்டும் அகற்றப்பட்டவில்லை அந்த அளவிற்கு “தினத்தந்தி” பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் படத்தைப் போட்டு அங்கே “டிக் டிக்” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் மனத்திலே கூட இந்தப் படத்தைப் பார்த்தால் டிக் டிக் என்ற உணர்வு ஏற்படும். அந்த அளவிற்கு ஆபாசமான படங்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த ஆபாசங்களைத் தடை செய்யும் அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டாமா? (குறுக்கீடு) நான் தவறான அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. இப்படியெல்லாம் ஆபாசமான படங்களைப் போடுகிறார்களே என்ற வருத்தத்தில்தான் சொல்கிறேன். அந்த வருத்தத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட கவலையினால்தான் சொல்கிறேன். எனவே வேறொன்றும் தப்பாகக் கருத வேண்டாம். பொது இடங்களில், நடனங்களில், கலை நிகழ்ச்சிகளில் ஆபாசம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் பொழுது.....

டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் அவர்கள் தமக்குரிய முறையில் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், அனாவசியமாக அமைச்சரவர்களின் பெயரை இழுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் முதலில் வேடிக்கையாக ஆரம்

[திரு. டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

பித்தாலும் பிறகு வினையாக மாறும். எனவே இது தேவையற்ற பிரச்னை. இந்த சப்ஜெக்டிற்குள்ளே இருக்கின்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசட்டும். ஆனால் அமைச்சரவர்களின் பெயரை இழுப்பது சரியாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்களே சும்மா இருக்கிறார்கள், எனவே உறுப்பினரவர்கள் உட்காரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, நான் தப்பான அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அமைச்சரவர்களைப்பற்றிக் கூறியதை அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது சொல்ல விரும்பினால் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இராகவானந்தம் அவர்கள் மனத்திலேகூட “டிக்க” என்ற உணர்வு ஏற்படும் என்று சொல்லிய காரணத்தால், நான் என்னுடைய வயதைவிட “யங்கர்” ஆக இருக்கிறேன் என்பது அவருடைய கருத்திலிருந்து தெரிகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகையினாலே இன்றைக்கு நான் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற இவைகள் எல்லாம், இங்கே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மசோதாவுக்கு விரோதமான விஷயங்கள் அல்ல. பொருட்காட்சிகளிலே, கலை நிகழ்ச்சிகளிலே மட்டும்தான் ஆபாசம் இருக்கிறதா? எல்லா இடங்களிலும் ஆபாசம் இருக்கிறது. இதற்கு மசோதா கொண்டு வந்து சட்டம் ஆக்கக்கூடிய சர்க்கார், அவற்றிற்கும் சட்டம் கொண்டு வந்து அமுலாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைச் சொல்வதற்காகத் தான் நான் இவைகளையெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு சென்னையில், மவுண்ட் ரோட்டில், புகாரி ஓட்டலுக்கு முன்னாலே, ஒரு படம் போட்டு போஸ்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஓய்விருந்தால், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் குழந்தைவேலு அந்தப் பக்கமாகப் போகும்போது பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த போஸ்டரிலே படத்தினுடைய

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. அ. ரகுமங்கான்]

பெயர்கூடப் போட்டிருக்கிறார்கள். 'மசாலா மந்திரவாதி' என்ற படத்தினுடைய போஸ்டர் அது. அதிலே ஒரு பெண்ணினுடைய படத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வயோதிகள் கூட, துறவறம் பூண்டவர்கள்கூட அந்தப் படத்தைப் பார்த்தால், ஏதோ நெஞ்சத்தைக் கிள்ளுகின்ற ஒருவிதமான உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற வகையில் ஆபாசத்தோடு போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைச் சொல்வதுனுடைய நோக்கம், ஆபாசத்தைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், இவைகளையெல்லாம் களைவதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதற்குத்தான். இன்னும்கூட பல பழைய படங்களை யெல்லாம் பார்த்தால், அவற்றிலே ஆபாசக் காட்சிகள் இருக்கின்றன. சிலபேரைக் கேட்டால் அவை ஆபாசம் இல்லை என்கிறார்கள். ஆனால் ஆபாசம் எது என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆபாசம் என்பதற்கு என்ன டெஃப்னிஷன், விளக்கம் என்று கேட்டால், ஒருவருக்கொருவர், ஒவ்வொருவிதமான விளக்கம் தரலாம். எனக்கு ஆபாசமாகப்படுவது நம்முடைய துணைச் சபாநாயகருக்கு ஆபாசமாக இல்லாமல் இருக்கலாம். அதுபோல், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும், ஒருவருக்கொருவர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அமைசர்களை ஒவ்வொருவராக இழுத்து, கடைசியிலே என்னை இழுத்து விட்டார்கள். அது சரியல்ல. சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஆபாசத்தைப் பற்றி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவிதமான கருத்துக்களுக்கு இடம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். சிற்பங்களைக் கூட ஒரு கலைக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள், பக்தி கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள். அதிலே ஆபாசம் இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்வதில்லை. சிலருக்கு அவை ஆபாசமாக இருக்கலாம். ஆகையால் ஆபாசம் என்பது என்ன என்பது இந்தச் சட்டத்திலே தீர்மானிக்கப் படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, அதிலே ஆபாசம் என்பதென்ன யார் தீர்மானிப்பது? உதாரணமாக, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவிலே கலைக்காட்சி நடத்துபவர்கள், பொருட்காட்சி நடத்துபவர்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து லைசன்ஸ் பெறவேண்டுமென்றால், சர்க்காருக்கு ஒரு உறுதிப் பத்திரம் கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் ஆபாசமான நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யமாட்டோம். பொருட்காட்சியிலே ஆபாசமான கலை நிகழ்ச்சிகள் இருக்காது, ஆபாசமான நாடகங்கள் இருக்காது என்ற உறுதிப் பத்திரத்தை எழுதித்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

கொடுக்க வேண்டும். அப்படி எழுதிக் கொடுத்த உறுதிப் பத்திரத்தை மீறுவார்களானால், 'ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்' கொடுக்காமல், அந்த லைசன்சை ரத்து செய்யலாம்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், நம்முடைய தமிழகத்தில், கோயம்புத்தூர் போன்ற பகுதி, மதுரை போன்ற பகுதி, சாதாரண முனிசிபாலிட்டிகள், இங்கெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை, செக்யூரிட்டி டெபாசிட்டாக, பிணைப்புத் தொகையாக நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர்கள் கட்ட வேண்டும். அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியை மீறி இருந்தால், ஆபாசம் காட்டப்பட்டால், அந்தத் தொகையைச் சர்க்கார் பறித்துக் கொள்ளும் என்ற ஒரு புதிய ஷரத்து இதிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

நான் இங்கே கேட்க விரும்புவது, இதிலே ஆபாசமாக கலை நிகழ்ச்சி இருந்தது, ஆபாசமாக நடனம் இருந்தது, ஆபாசமாக நாடகம் இருந்தது, ஆபாசமான நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன என்று தீர்மானிப்பது யார்? அதிகாரிதான். "காம் பிட்டன்ட் அத்தாரிட்டி" அதிகாரிதான். அதிகாரி பார்த்து ஒரு டான்சை ஆபாசம் இல்லையென்று சொன்னால் ஆபாசம் இல்லை. அவருக்கு பரத நாட்டியத்திற்கும் ரெக்கார்ட் டான்சுக்கும் கூட வித்தியாசம் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், இந்த ரெக்கார்ட் டான்சை அதிகாரி பார்த்து, அதிலே கலைக் கண்ணோட்டத்தைப் பார்க்கிறேன். அதிலே பரத நாட்டியத்தினுடைய எல்லா அம்சங்களையும் பார்க்கிறேன் என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், அந்த ரெக்கார்ட் டான்ஸ் நடத்துபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அது அவருடைய பார்வையிலே ஆபாசமாக வராது. அதிகாரி எதைப் பார்த்து ஆபாசம் என்று சொல்கிறாரோ அதுதான் ஆபாசம். அதிகாரி எதை ஆபாசம் இல்லையென்று சொல்கிறாரோ அது ஆபாசம் இல்லை. அதிகாரி எப்படிச் சொல்வார்? ஏராளமான தொகையைப் போட்டு பொருட்காட்சியை நடத்துபவர்கள், கலை நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர்கள், அதிகாரியைப் பார்த்து, காட்டுவதைக் காட்டி பெறுவதைப் பெறுகிறபொழுது, அதிகாரிக்கு ஆபாசமாகத் தெரியவே தெரியாது. ஏன் தெரியாது என்றால், அதிகாரிகளுக்கு அந்த கான்ட்ராக்டர்கள் மீது அன்பு வந்துவிடுகிறது. ஆகையினாலே, அந்த அதிகாரத்தை அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்திருப்பது, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே சரியாக வராது. இலஞ்ச இலாவண்யத்திற்கு அது வழி வகுக்கும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்னொன்று தெரிவிக்கிறேன். இதற்கு ரூ. 500 அபராதம் என்று ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது, இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவிலே ஒரு புதுமையைச் செய்திருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அதாவது, ஒவ்வொரு நாளும் ஆபாசமான நிகழ்ச்சி பொது இடங்களில் இடம் பெறுமானால், ஏற்கனவே செலுத்திய தொகையில் பாதி, அதாவது 50 சதவீதம், அதாவது ரூ. 500 என்று சொன்னால், அடுத்த முறை, ஆபாசமாகக் கர்ட்டினால் ரூ. 500-ஓடு ரூ. 250 சேர்த்து, ரூ. 750 கட்ட வேண்டுமென்று, 'அடிஷனல் ஃபைன்' ரூ. 250 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்தச் சபைக்குக் கொண்டு வரவிரும்புவதெல்லாம், ஏற்கனவே செய்கிற குற்றத்திற்கு அபராதம் விதிப்பது தரும்பவும் அந்தக் குற்றத்தை ஊக்குவிப்பதுபோலாகும். பொருட்காட்சிகளில், கலை நிகழ்ச்சிகளில் ஆபாச நடனம் நடத்துகிறவர்கள், ஆபாச நாடகம் நடத்துகிறவர்கள், ஆபாச நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகிறவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்கள், 10 ஆயிரம் ரூபாய்கள் வருமானம் வருமானால் சந்தாரணமாக அந்த அபராதத்தைக் கட்டிவிட்டுப் போய்விடலாம். எனவே நான் சொல்ல விரும்புவது இந்தமாதிரி ஆபாச நடனம் நடத்துகின்றவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் ஒரு பீஸல் புரொவிஷன்—ஒரு மாதம் சிறை தண்டனை 4 மாத சிறை தண்டனை—என்ற ஒரு நிலையைக் கொண்டு வந்தால்தான் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய சட்டத்திலே போலீஸ் பொது இடங்களிலே அனுமதி கொடுக்கிறபோது, அந்த இடம் சரியான இடமா, பொது மக்களைப் பாதிக்கிறதா என்று பார்த்துத் தரவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஏற்கனவே லைசன்சு கொடுத்து ஆபாசமான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றால் சூதாட்ட விளையாட்டு நடந்தால் போலீசும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் உள்ளே சென்று நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த லைசன்சை ரத்து செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் காக்கித்தலில் எழுதப்பட்ட சட்டமாக, ஷாத்துகளாகத்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, நடைமுறையிலே இன்றைக்கு மாறுபட்ட நிலையைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, உங்களுடைய கவனத்திற்கு இன்றைக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையிலே நான் சொல்லுகிறேன், அந்தத் தகவல் தவறாக இருக்குமானால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதை மறுக்கலாம். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர், ஒரு இடத்திலே பரதநாட்டியம் என்று நோட்டீஸ் அடித்துவிட்டு, அங்கே ரெக்கார்டு பான்ஸ் நடத்தி இருக்கிறார். விவசாயச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். கட்டணம் வசூலித்து இருக்கிறார்கள், நான் கேட்கிறேன், போலீஸ் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்த

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

வில்லை? ஆளுங்கட்சிக்காரர் என்பதற்காக ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைமையிலே ஒரு ரெக்கார்டு டான்ஸ் நடத்தப் பட்டிருக்கிறது. சேலத்துலே இருந்து ரெக்கார்டு டான்ஸ் ஆடுகிற பெண்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாக, சட்டத்தை மீறுபவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன். விரும்பினால் பெயரை வேண்டுமானாலும் சொல்லுகிறேன். தவறு என்று சொன்னால், அது தவறு என்று அவர் தெரிவிக்கலாம். அதற்கு ஒரு உரிமை பிரச்னை கொண்டு வர அவசியம் இல்லை. எனக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய தகவலெத்தான் சொல்லுகிறேன். தவறு என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தச் சம்பவம் இப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றது.

அகையினாலே இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியமான அடிப்படை இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக் கூடிய சட்டதிருத்தத்தில், ஆபாசத்தை ஒழிப்பது என்று சொன்னால் சூதாட்டத்தை ஒழிப்பது என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டப் பிரிவில் ஒரு பினல் புரொவிஷன்-சிறை தண்டனை தரும் அமைப்பு—இருக்கவேண்டும் ஆபாசம் என்றால் என்ன என்பதை வரையறுக்கவேண்டும். நேற்றைக்குக் கூட நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். நீதிபதி சந்திரகுட் அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே நுழைந்தபோது ஆபாசமாக உடையணிந்து கோர்ட்டுக்கு வந்திருந்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து, வக்கிலை அழைத்து அந்தப் பெண் இதுமாதிரி ஆடை அணிந்து வரக்கூடாது, அது ஆபாசம் என்று சொல்லி வெளியே அனுப்பச் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே இன்றைக்குப் பல பெண்மணிகளை ஆடைகளைப் பார்த்தால் அவங்கோலமாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆடைகளிலே ஆபாசம் சினிமாக்களிலே ஆபாசம் இருக்கிறது. சுவரொட்டிகளிலே ஆபாசம் இருக்கின்றது. பத்திரிகைகளிலே ஆபாசம் இருக்கின்றது. வாரப் பத்திரிகைகளிலே ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, மேடைப் பேச்சுக்களிலே கூட ஆபாசங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்குப் பல்வேறு சம்பவங்களைச் சட்டிக்காட்டலாம். ஆகவே இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடிய இந்த மசோதாவின் அடிப்படையிலே கொண்டு வரக்கூடிய திருத்தம் சரியாக இல்லை. அது சிறைத் தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கனவே தப்பு செய்து ஆபாச நடனம் ஆடி, அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டு அவர்கள் பழையபடி அம்மாதிரி நடந்தால் இன்னொரு 250 ரூபாய் கூட்டி அபராதம் போடுகிறோம் என்று சொல்லுது எந்த

1981 ஆகஸ்ட் 22]

[உரு. அ. ரகுமான்கான்]

விதத்திலே நியாயம் ஆகும். அது திரும்பத் திரும்ப ஆபாசமாக நடனம் ஆடுவதற்கு, ஆபாசமாக காட்சிகள் நடத்துவதற்கு துணை செய்யுமே தவிர, இந்தப் பிரிவின் மூலம் எந்தப் பலனும் கிடைக்காது. எனவே, இந்தப் பிரிவை நீக்கி குறைந்தபட்சம் 3 மாதம் சிறைத்தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்ற பிரிவு இணைக்கப்படவேண்டும் என்ற என்னுடைய திருத்தத்தை இங்கே நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கட்டுகிறார்கள். எதற்காக என்று சொன்னால் ஆபாசமான நிகழ்ச்சி இருக்காது என்பதற்காக, அந்த உறுதிமொழிப் பத்திரம் மீறப்படுமானால் அந்தத் தொகையை சர்க்கார் பறித்துக் கொள்ளும். அப்படி பறித்துக் கொள்கிறபோது 'ஷோகாஸ் நோட்டீஸ்' கொடுக்காமலேயே அதாவது ஏன் உங்களுடைய உரிமத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கேட்காமலேயே உரிமத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது முறையாகாது. அது நேக்கரல் ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய இயற்கை நியதிக்கு முரண்பட்டதாகும். அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அந்த லைசன்சை வைத்துக் கொண்டு வேண்டாதவர்களுக்கு ஆபாச நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றிருக்கிறது; எனவே ரத்து செய்கிறேன் என்று சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்கும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளைத் தூண்டி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே உண்மை என்னவென்று கண்டறிய வேண்டுமானால் ஒரு 'ஷோகாஸ் நோட்டீஸ்' தந்தாகவேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவின் அடிப்படை நோக்கம் ஆபாசத்தை ஒழிப்பதாக இருந்தாலும் குதாட்டத்தை ஒழிப்பதாக இருந்தாலும், குறிப்பாக கண்காட்சிகளிலும் பெர்து காட்சிகளிலும் மட்டும் தான் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, மற்ற பல்வேறு இடங்களில் ஆபாசங்களை வைக்க அமைதியாக இருந்து கொண்டு இந்த சர்க்கார் இருப்பது, அதன் கவனத்திற்கு வராதது போல இருப்பது குதிரையை விட்டுவிட்டு, குதிரை லாயத்தை பூட்டுவது போன்றதாகும் என்று சொல்லி, ஆபாசம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், எல்லா துறைகளிலும் இருக்கக் கூடிய ஆபாசத்தை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை உங்கள் சொந்தக் கட்சிக்காரர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு மீறக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அந்த ஆபாசத்திற்கு வழி வகுக்கிற வகையிலே ரெக்கார்டு டான்ஸ்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; நடத்தப்பட்டது என்ற என்னுடைய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

தகவலை இங்கேச் சொல்லி நான் இந்த அளவிலே இந்த மசேர் துவிலே இந்த திருத்தம் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரம்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் திருத்தச் சட்டத்தை, அதனுடைய பொதுவான கோட்பாடுகளை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பதை நான் முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதனாலே இந்தப் பிரச்சினையிலே அரசாங்கம் எவ்வாறு இதை கவனிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சில கருத்துக்களை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். முதலாவதாக 1888 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற ஒரு சட்டத்திற்கு இது திருத்தச் சட்டமாக அமைகிறது. இதைப்பற்றி பொதுவாக நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு நண்ட நாட்களுக்கு முன்பாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய ஆட்சி நாடு பூராவும் இருந்த காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு பழங்காலச் சட்டத்தை இவ்வாறு உழுவலே வத்துக் கொண்டு அதை திருத்துவது என்பதே நம்முடைய நிலைமைகளுக்கு ஒத்து வராது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டு புதிதாக இன்று இருக்கக் கூடிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு பொதுமக்கள் கூடக்கூடிய இடங்களிலே ஒரு புதிய சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக இங்கே ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டதைப் போல இந்த விழாக்களையும், பொருள் காட்சிகளையும் மாநில அரசாங்கம், மாவட்டங்களிலே உள்ள அரசினுடைய நிர்வாகங்கள் அல்லது உள்ளாட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்கள் பேரூராட்சி மன்றங்கள், அரசியல் அமைப்புடன் இப்படிப்பட்ட விழாக்களை நடத்தினால் தான் இதற்கு ஒரு சரியான பரிகாரம் ஏற்படும் என்று கூற விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் இம்மாதிரியான உரிமைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் நடத்தினால் அவர்களுடைய நோக்கமே இலாபம். ஆகவே இலாபத்தை அடைவதற்காகத் தான் குதாட்ட விளை யாட்டை அதிலே நடத்துகிறார்கள். இலாபத்தை அடைவதற்காகத் தான் அதிலே இம்மாதிரியான ஆபாச நடன நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே தான் வருகிறது; அதனாலே அவர்கள் கையிலே அதை விடாமல் சாத்தியமான அளவிற்கு நாடக நடிகர்களுடைய மன்றங்கள், நாட்டியங்கள் நடத்தக்கூடிய மன்றங்கள் போன்ற அந்த பொது அமைப்புகள், இப்படிப்பட்ட விழாக்களை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அந்த ஊக்கம் அளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் தேவைபடுகிறதோ அதை செய்ய வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் பல இடங்களில் பார்த்தால்

1981 ஆகஸ்ட் 22]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

நகராட்சிகளும், பேரூராட்சிகளும் இம்மாதிரியான பொருட் காட்சிகளை நடத்துவதற்கு அவர்கள் வருவதில்லை, வாய்ப்பு கிடைத்தால் கூட அதை தாங்கள் நடத்துவதைத் தவிர்த்துவிட்டு தனியார் கான்ட்ராக்டர்களுக்கு விட்டு விடுவதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்குகிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவ்வாறு கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொண்டால் நகரசபைக்கு அந்த இடத்தை கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொண்டு, அதை கொடுத்துவிட்டு பிறகு தாங்கள் இலாபம் சம்பாதிப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று வரக் கூடிய காலத்திலே தான் இம்மாதிரியான சட்டங்கள் எல்லாம் மீறப்படுகின்றன என்பதை நாம் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம், ஆகவே மக்களுக்கு ஆரோக்கியமான கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப் படவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல உணர்வுகளை ஊட்டக்கூடிய, அழகிய அம்சங்களைப் போடக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கு நம்முடைய பொது அமைப்புகள் முன் வரவேண்டும். பொதுவாக ஒரு இடத்திலே ஒரு உள்ளாட்சி மன்றத்தில் ஒரு பொருட்காட்சி நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே எல்லாம் அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தான் அதை அவசியமாக நடத்த வேண்டும். தனியார்களிடத்திலே அதை கான்ட்ராக்ட் விடக்கூடாது என்று நாம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-50]

மதுரை மாநகராட்சியில் கூட தனிப்பட்டவர்கள் பொருட் காட்சி நடத்த இடவசதி செய்து கொடுத்த சூழ்நிலையை நாம் பார்த்தோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு ஆரோக்கியமான நல்ல பொருட்காட்சியை நடத்த முடியும்.

இந்த மாதிரியான சூதாட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தடுக்கப் பட வேண்டுமென்றால் திறமையின் அடிப்படையிலே நடைபெறும் விளையாட்டுக்களை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பொருட்காட்சியில் அம்மாதிரியான வீர விளையாட்டுக்களுக்கு இடமில்லை என்றால் மக்களுக்கு ஒரு மாற்றுப்பாதை என்ன? மாற்றுப்பாதை என்பது விளையாட்டுக்கள், வீர விளையாட்டுக்கள்தான். ஆகவே, அவைகளை அரசு ஊக்குப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சூதாட்டங்களையும் மற்ற கேடுகளையும் ஆபாசமானது, தகுதியற்றது என்று கருது கண்டனம் செய்வதால் மட்டும் பரிகாரம் காணமுடியாது. ஆரோக்கியமான நல்ல கருத்துக்களை உருவாக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் எத்தனையோ நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தும் கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிச்சலாம். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மதுரையில் நாடகங்கள், நாட்டியங்கள் நடத்தும் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வாய்ப்பு இல்லாமல்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பொருட்காட்சிகளில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்த, நாட்டியம் நடத்த, நாடகம் நடத்த அரசாங்கம் வாய்ப்பளித்தால் நிச்சயமாக ஒரு மாற்றம் காண முடியும்.

அது மட்டுமல்ல. கிராமிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு, கிராமிய கலைகளை வளர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டால் இப்படிப்பட்ட ஆபாசம் நடக்க வழியில்லாமல் போகும் வாய்ப்பு ஏற்படும். சமீபத்தில் மதுரையில் கிராமிய கலைகளை வளர்ப்பதற்கு என்று ஒரு கல்வாரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், அங்கே கிராமிய நடனங்கள், கரக ஆட்டம், நாட்டியம், போன்றவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். பழங்கால கிராமியக் கலைகள் அழிந்துகொண்டே வருகின்றன. உள்ளாட்சித் துறைகளின் மூலம் அல்லது அரசாங்கத்தின் மூலம் நடத்தப்படும் பொருட்காட்சிகளில் அந்த கிராமிய கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் காட்டி வாய்ப்பளித்தால் அந்தக் கலைஞர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகவும் இருக்கும்; அந்தக் கலைகளும் வளரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இதிலே கண்ணியமற்றது அல்லது ஆபாசம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் 'இன்டீசன்ட் அண்ட் அப்சீன்' என்று இருக்கிறது. இதிலே கண்ணியமற்ற அல்லது ஆபாசம் என்பது மிகவும் பரந்த பொருளை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் வேண்டாதவர்களுடைய நிகழ்ச்சி என்றால் அதை தடை செய்யும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல கண்ணியமற்ற அல்லது ஆபாசமான என்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மாதில அரசு தன்னுடைய கலை, பொது தகவல் தொடர்பு துறையை கலந்து, நாடக, நாட்டிய கலைஞர்களையும் கலந்து, எழுத்தாளர் சங்கத்தையும் கலந்துகொண்டு இதற்கான ஒரு வரையறையை செய்துகொள்வது நல்லது. இல்லாவிட்டால் நல்ல நாடகமாக இருந்தாலும் அது ஆபாசமானது என்று முன் விரோதம் காரணமாகச் சொல்லி, தடை செய்ய முடியும். அதற்கு இடம் தரக்கூடாது.

மக்களுடைய கீழ்த்தரமான உணர்வுகளைத் தூண்டக் கூடியதுதான் கண்ணியமற்றது அல்லது ஆபாசமானது என்று கருத வேண்டும். ஆரேக்கிபமான கலை நிகழ்ச்சிகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஆபாசமானது என்பதற்கான உரைக்கல் என்ன என்று திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதைப் பார்க்கின்ற மக்கள்தான் அதற்கு உரைக்கல். மக்கள் மத்தியில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஆட்சேபம் வருகிறது என்றால் மக்கள் அதை விரும்பவில்லை என்று பொருள், அது ஆபாசமானது என்று கருதப்படவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

மாநகராட்சிகளில் கமிஷனர், கிராமங்கள் அளவில் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள்— இவர்களுக்கு முடிவு செய்யும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது ஆபாசமானது என்பது பற்றி முடிவு செய்யும் மேலதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். மற்ற அதிகாரிகள் சொன்னாலும் கூட அங்கே இருக்கிற பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், ஆரசாங்கத்தின் சார்பில் சட்ட ரீதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள், முன் விரோதம் இல்லாமல் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு சொல்பவர்கள் ஆகியோரைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் அதிலே ஆபாசம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதைப் பற்றி விமர்சிக்கும்போது, வியாக்கியானம் செய்யும்போது திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். துரைப்பாடங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சினிமாப் படங்களைத் தணிக்கைச் செய்வதற்குத் தணிக்கைச் சட்டம் இருக்கிறது. தணிக்கைப் போர்டு இருக்கிறது. நாமும் இந்த கலை நிகழ்ச்சிகளில் எது ஆபாசம் எது ஆபாசம் இல்லை என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யத் தவறுகள் நேராமல் இருக்க, இதிலே விதிமுறைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அதை மேற்பார்வையிடுபவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்ற அளவிலே இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட சூதாட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதைத் தடுக்கவேண்டும் என்றால் ஆக்கபூர்வமான வேறு விளையாட்டுக்களையும், பந்தயங்களையும், பொருட்காட்சி போன்றவற்றில் ஏற்படுத்துவதற்குரிய எழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது சில நாடகங்கள் நடத்துவதைப் பொறுத்த வரையிலே அவற்றைப் போலீசார் சென்சார் செய்கிறார்கள். அது மிகவும் தவறான ஒரு முறையாகும். கோமல் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சிறந்த நாடக ஆசிரியர். சமீபத்தில், அவர் எழுதிய ஒரு நாடகத்தை ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் தணிக்கை செய்திருக்கிறார். அதைச் செய்வதற்கு அவர் எந்த வகையிலே பொருத்தமானவர்? அப்படி ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் பார்த்து இந்த நாடகத்திலுள்ள இந்த, இந்த வரிகளை நீக்கவேண்டும் என்றும், இந்த இந்த அம்சங்களை நீக்கவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார் என்றால் நாடக ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு வருத்தப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இவ்வாறு தணிக்கை செய்கின்ற பொறுப்புகள் எல்லாம் மேல் மட்டத்திலே உள்ள நியாயமான வழியிலே எண்ணிப் பார்க்கின்றவர்களிடத்திலே அதாவது கலை சம்பந்தப்பட்டவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்வது என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

அடுத்து பொது மக்களின் இயக்கங் களின் கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கக்கூடிய நாடகங்கள் பல ஸ்தாபனங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தடை செய்வதற்கு இந்த சட்டம் பயன் பட்டுவிடக் கூடாது என்ற வகையிலே தக்க ஏற்பாடுகளை இது செய்யவேண்டும்.

அடுத்து பிணையத் தொகை பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பறிமுதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதுபற்றி நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அப்படி ஏதாவது தவறாக நடைபெற்றதாகத் தெரிந்தால் உடனடியாக அரசு தலையிட்டு அதைத் தடுப்பது தான் முக்கியமான விஷயம். ஆகவே மக்கள்தான் இன்றைக்கு எதையும் தீர்மானிக்கக் கூடிய சக்தியாக இருக்க முடியும். ஆகவே ஆங்காங்கே உள்ள தொழிற்சங்கங்கள், விவசாயச் சங்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் ஏனைய சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகளிடம் இருந்து கடுமையான எதிர்ப்புகள் வந்தால் உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டு தவறான நிகழ்ச்சிகளை உடனடியாக நிறுத்திவிடலாம். அப்படி நிறுத்துகின்றபோது வேறு எந்த கடிதப்படிணர்ச்சிகளோ, அல்லது விரோதங்களோ காரணமாக ஒருதலைப்பட்சமாக நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாத வகையிலே நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும். அதற்கான பகுதிகள் விதிகளிலே இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இதிலே அபராதம் போடுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் தண்டனை அம்சத்தை விட தவறுகள் நடைபெறுவதை தடுப்பதுதான் முக்கியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். - தடுப்பு அம்சம்தான் முக்கியம். ஆனால் தற்காலிக நிறுத்தத்திற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் பிணையத் தொகை கோருதல், பறிமுதல் செய்தல் போன்றவை முறையாகச் செய்யப்பட வேண்டும். இதிலே தவறு நடக்கின்றது என்றால் அதற்கு மேல் விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதற்கு வழிவகை செய்யப்படவேண்டும்.

மொத்தத்திலே தனியார் நடத்துவது என்று ஆரம்பித்தாலே லாபத்திற்காகத்தான் நடக்கும். இதுதான் அடிப்படை பிரச்சினை. தமிழகம் முழுவதிலும் அரசாங்கத்திற்கு இப்படி வருகின்ற பிரச்சினைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் அதில் 100-க்கு 90 லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே அரசாங்கம், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் போன்றவை நாடகங்களை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் பொருட்காட்சி கலை அரங்குகளில் பலவற்றை தடை செய்கிறோம் என்று சொல்கின்றபோது நல்ல கலை அம்சங்கள் மறைந்துவிடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. ஆகவே அவற்றை நல்ல முறையிலே நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் எந்தெந்த

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

வழிகளில் எல்லாம் உதவி செய்ய முடியுமோ அந்தந்த வகைகளில் உதவி செய்யவேண்டும். நல்ல இலக்கியங்கள், மக்களிடையே இருந்து தண்டாமை உணர்வுகளைப் போக்குகின்ற நிகழ்ச்சிகள், சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்குகின்ற நிகழ்ச்சிகள், ஜாதி மத உணர்ச்சியை நீக்கி மக்களிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துகின்ற கருத்துகளைக் கொண்ட நாடகங்கள், நாட்டியங்கள், பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றிற்கு ஆக்கபூர்வமான உதவிகளைச் செய்வதுதான் சரியான பரிகாரமாக இருக்கும் என்கூறி, அந்த அடிப்படையிலேயே இந்த சட்டத்தினுடைய அடிப்படை கொள்கையினை வரவேற்று அரசாங்கத்திலே ஏற்படக்கூடிய அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இதிலே திருத்தங்கள் செய்து கொள்ளலாம் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்

[நண்பகல் 12-00]

*டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமாய்க்கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவினை ஆதரித்து, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

பொதுவாகவே, கலை, கலாச்சாரம் இவைகளை விளக்கக் கூடிய கண்காட்சிகள், பொருட்காட்சிகள் ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, அவைகளிலே சில ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்காகவே அவைகளை தடைசெய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கூட, எல்லாருமே பொதுவாகவே வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில், தமிழ்நாட்டினுடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாசரீகம் இவைகளெல்லாம் துழிந்து போகாமல், அழிந்து போகாமல் இருக்கக் கூடிய வகையில், வேறுமொழிகளால், வேறு கலாச்சாரங்களால் பாதிப்பு ஏற்படுவதை தடுக்கக் கூடிய வகையில் அரசாங்கமே முன் வந்து நிரந்தரமான ஒரு கலாச்சாரக் கண்காட்சி போன்று ஏற்பாடு செய்தால் மிகச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். ஏனெனில் சமூக நெறி, சமுதாய நெறி, கலாச்சார நெறி போன்றவைகள் எல்லாம் எப்படி எப்படியோ சரிந்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, சட்ட நெறியை கொண்டு ஆட்சி செய்கிற அரசுக்குத்தான், அதனை காக்க வேண்டிய பொறுப்பும் இருக்கிறது. தாய்லாந்திலே, தாய் வில்லேஜ் என்ற பெயரில் ஒரு கலாச்சார கிராமமே இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் அந்த நாட்டினுடைய கலாச்சார பண்பாடு, ஆதி காலத்திலேயிருந்து

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1981 ஆகஸ்ட் 22]

அவர்கள் எந்தெந்த முறைகளிலே திருமணம் செய்து கொண்டார்கள், உடற்பயிற்சிகள் என்ன? விளையாட்டுகள் என்ன, கலை என்ன, கலாச்சாரம் என்ன, நாகரிகம் என்ன, தொழில் வளர்ச்சி என்ன என்பவைகளை யெல்லாம் வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களும், சுலபமாகப் புரிந்துக் கொள்ளும் வகையில், அந்த நாட்டின் அரசாங்கமே அந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக கண்காட்சியாக செய்து வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கண்காட்சிக்கு, கட்டணம் கூட வைத்து வருவிக்கிறார்கள்.

தற்போது, அந்த நாட்டினுடைய கலாச்சாரம் உலக நாடுகளிடையே பேட்டியிடக்கூடிய அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்து மாறிவிட்டாலும் கூட, அதனுடைய பழைய தன்மைகள் கெடாமல், அவற்றின் மரபுகள், கலைகள் கலாச்சாரங்கள் போன்றவற்றை வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள், ஒரே இடத்திலேயே அந்த நாட்டைப்பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த அரசும் செய்ய முன் வந்தால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஆபாசத்தை ஒழிப்பதற்கும், கலை கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றை காப்பதற்கும், நலிந்த பல கலைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவும் அது உதவியாக இருக்கும்.

உலகத்திலே உள்ள பல்வேறு நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கிற போது, எந்தக் கலைகளை பார்த்தாலும் கூட, தமிழ்நாட்டினுடைய ராஜநர்த்தகி சொர்ணமுகி அவர்களுடைய நாட்டியத்திற்கு இணையான கலையாக எதுவுமே அங்கேயெல்லாம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு மிகப் பெருமையாக இருக்கிறது. நடராஜர் சிலை கூட அந்த கலைக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு ஆண்டவனாகத்தான் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இவைகளையெல்லாம் பாதுகாப்பு செய்து, நலிந்த சிறந்த கலைஞர்களை தொடர்ந்து ஊக்குவித்து, பயிற்சிகள் அளித்து, கலைகளையும் கலாச்சாரங்களையும் அரசு வளர்க்க முன் வரவேண்டும். சில கலைஞர்கள் மறைந்த பிறகு, அந்தக் கலையே இல்லாமல் மறைந்து போகக்கூடிய நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

ஆபாசம் என்பதைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் மிக அரிய பெரிய கருத்துக்களையெல்லாம், நாட்டிலே உள்ள மொத்த ஆபாசங்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே ஆபாசம் என்பது தனிப்பட்ட ஒரு சிறு விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் கூட அவர்கள் மொத்தக் கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்தார்கள். இருந்

1981 ஆகஸ்ட்-22] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

தாலும் கூட கலை என்பது கட்டுப்பாட்டோடு, நல் உணர்வோடு பண்புகளை எடுத்துச் சொல்வதுதானே தவிர, அதில் ஆபாசம் என்பதற்கு இடம் இல்லை. தவிரவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப் போல ஆபாசம் என்பதை நிர்ணயிக்கும் உரைக்கல்லாக இருக்கக் கூடியவர்கள், அந்த நேரத்தில் குழியுள்ள ஆடியன்ஸ் தானே தவிர மற்றவர்கள் அல்ல. அதுவுமல்லாமல் ஆபாசம் என்பது இடத்தைப் பொறுத்தது.

மருத்துவப்பிரிவிற்குச் சென்று அங்குள்ள உடலை ஆபாசம் என்று நாம் ஒதுக்கிவைத்தால், உடலின் பல நோய்களுக்கு மருந்து கண்டுபிடிக்க முடியாது. அவைகளை உற்பத்தி செய்யவும் முடியாது. ஆகவே, இடத்தைப் பொறுத்துத்தான் எதுவும் நிர்ணயிக்கப்பெறுகிறது. சடுவது என்பது பொதுவாக குற்றம். ஆனால் இராணுவத்தினர் கூட்டால் அவாண்டு கிடைக்கிறது. அவர்களின் பரம்பரைக்கே மானியம் கிடைக்கிறது. ஆனால், இங்கே மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்கள் கூட்டால், தூக்குக் கயிறுதான் அவர்களை முத்தம் இரும். ஆகவே, சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பவைகளை சரியாகப் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். “காதலிக்காதே என்று சொன்னால் கல்யாணம் செய்துக்கொள்ளாதே” என்று பொருள் அல்ல. காழகனாக வாழாதே, அப்படி வாழக் கூடாது என்பது தான் பொருள்.

அண்மையிலே சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் நாடக கலைப் பற்றி பேசுகிறபோது, நாடகக்கலையிலே இருக்கிற சில விஷயங்களைப் பற்றி வரையறை படுத்தவும், அதற்கு இன்னார் இன்ன முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று உரிமை படுத்தவும் எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலை இருப்பது சரிதானா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது? உண்மையிலேயே அது பிரச்சனைதான். நாடகத் துறையிலே உள்ள நல்லது, கெட்டதுகளை, இலக்கியங்களை, இலக்கணங்களை, வசனங்களை எதை எதை வைக்க வேண்டும், எதை எதை நீக்க வேண்டும் என்று பார்த்து நாடகம் நடத்த உரிமை அளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தமிழ்நாட்டின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு போன்றவைகளை ஓரளவு காக்க முடியும். ஏனெனில் கலை பற்றி, இலக்கியத்தைப் பற்றி, நாடகங்களைப் பற்றி, போலீஸ் துறையிலே இருப்பவர்கள் முழுமையாக கற்றவர்களாக இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் இப்படி ஒரு சூழ்நிலையை கொண்டு வருவது ஒரு தலை சிறந்த ஏற்பாடாக இருக்கும் என்பதைக் கூறி, கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த நல்ல மசோதாவை ஆதரித்து, அமர்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவினை வரவேற்று சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கு நான்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஆகஸ்ட்-22]

விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு குறிப்பாக ஆபாச நடனங்களையும் மற்றும் பொருட்காட்சிகளில் நடைபெறக்கூடிய விரும்பத்தகாத காரியங்களையும் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம், தனியார்களுக்கு இம்மாதிரியான பொருட்காட்சிகளை நடத்துவதற்கான அனுமதியை வழங்குவதன் மூலமாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கத்தை நாம் நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னதான் நல்ல சட்டங்களை நாம் இயற்றினாலும், அந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை, காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், அரசின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பிலுள்ள நிர்வாகங்கள் அதற்கான பொறுப்பினை ஏற்று, அவற்றை நிறைவேற்றக் கூடிய காலத்தில்தான் அச்சட்டத்தின் டலனை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும்.

தனியார்களுக்கு பொருட்காட்சிகளை நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்குவோமானால் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் இருக்கிற சந்து பொந்துகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, சட்டத்தின் நோக்கங்களை முறியடிக்கக் கூடிய வகையில் காரியங்கள் நடைபெறும், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்திலும் அம்மாதிரி நடப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் அரசாங்கம் பொருட்காட்சிகள் நடத்துவதை தனியார்களுக்கு விடுவது என்பதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் பொது நிறுவனங்களுக்கு அவற்றை நடத்த விட வேண்டும். பொது நிறுவனங்கள் என்று நான் சொல்லும்போது, மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் போன்றவை இவற்றை நடத்துவதற்கான முறையில் வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான முறையில் அவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பொறுப்பை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இதன் நோக்கத்தினை நிறைவேற்ற அவைகள்தான் நன்கு செயல்படும் என்பது மட்டுமல்ல. இந்த மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் மக்களுக்குத் தேவையான சாலை வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் போன்றவற்றைச் செய்து கொடுக்கின்றன. அப்படி பல்வேறு காரியங்களைச் செய்துதரவேண்டிய பொறுப்பிலிருக்கிற இந்த நிர்வாகங்கள் போதுமான நிதி வசதி இல்லாமல் மக்களிடத்தில் வரி போட்டு அதற்கான நிதி ஆதாரத்தை தேட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, பொருட்காட்சிகள் மூலமாகக் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் முழுவதும் அந்த நகராட்சிகளுக்கு, பேரூராட்சிகளுக்குச் செல்லக் கூடிய நிலையில்— ஓரளவிற்கு மக்கள் மீது விதிக்கக்கூடிய வரியை குறைத்துக் கொள்ளவும் மக்களுக்கு அதிகமான பலன்களை தரக்கூடிய காரியங்களுக்கும் அந்த வருமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முறையில்— வகை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் இவைதான் இந்தப் பொருட்காட்சிகளை நடத்து

1981 ஆகஸ்ட் 22] [திரு. இரா. கருப்பையா]

வதற்கான முறையில் அந்தப் பொறுப்புக்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் அதற்கான விதத்தில் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கான முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலை விமாக்களில் பொருட்காட்சிகள் என்ற பெயரால் இன்றையதினம் பல்வேறு இடங்களில், தனியார் நடத்தும் இடங்களில், வெறும் வருமான, இலாப நோக்கத்தோடு எதை வேண்டுமானாலும் கடை எதில் வைப்பது, பெண்கள் அதிகமாக வரக் கூடிய வகையில் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கக்கூடிய பொருட்களை வைப்பது என்ற முறையில்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, வேறு விதமான பொருட்களை பஸ்யிடங்களிலும் காண முடிவதில்லை. பெரிய நகரங்களில் நடத்தும் பொருட்காட்சிகளை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. சென்னை போன்ற நகரங்களில் நடக்கக் கூடிய பொருட்காட்சிகளில் விஞ்ஞானக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி மனித அறிவு வளர்ச்சி அடையக் கூடிய வகையில், நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சி பற்றி, நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற விஞ்ஞான முன்னேற்றம் பற்றி மக்களுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்படுவது இயற்கையாக இருக்கிறது. ஆனால் நகராட்சிகளில் அல்லது பேரூராட்சிகளில் நடத்தக்கூடிய பொருட்காட்சிகளில் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளை, அரசாங்கங்களை பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. பொருட்காட்சிகளை மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் போன்ற நிர்வாகங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தக்கூடிய நிலையில், மக்களுக்கு அறிவிட்டக் கூடிய அம்சங்களை ஸ்டால்களில் அதிகமாக வைத்து, மக்கள் அதனால் பயன் அடையக் கூடிய முறையில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அவர்களுக்கு மக்களுக்கு அதன் பயனை அடையக்கூடிய முறையில் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற காரணத்தினாலே இந்த ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எவ்வளவுதான் ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற நேரத்திலேதான், இதிலே ஏற்படக்கூடிய குறைகளைத் தவிர்க்க, மாற்றுவதற்கான சகல பொறுப்புகளும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அரசாங்கம் இம்மாதிரியான ஆலோசனைகளைப் பரிசீலனைசெய்து, தனியார்கள் பொருட்காட்சி நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்குவதை முழுமையாக நிறுத்தி, நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் பேரில் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, திரு. நல்லப்பன் அவர்கள் திரு. நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன் அவர்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள், டாக்டர் சமரசம் அவர்கள், திரு. சுருப்பையா அவர்கள் இதை வரவேற்று, பல்வேறு நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த யோசனைகளை கண்டிப்பாக அரசு பரிசீலனை செய்து, தக்க நேரத்திலே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற உறுதிப்பாட்டினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், போடுகின்ற அபராதம் முதலிலே ரூ. 500 என்றும், அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் செய்கின்ற தவறுக்கு அந்த அபராதத்திலே பாதித் தொகையை மீண்டும் அதிகமாக, கூடுதலாகப் போடுவதற்கான திருத்தத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப் போடுவதன் மூலமாக மீண்டும் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் தான் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மீண்டும் தொடரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இது கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஆபாச நடனங்களை எல்லாம் தனிர்க் வேண்டும் என்றார்கள். அதற்கு இந்த விதிமுறைகளை மிகமிக ஸ்டிரிக்ட்டாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அப்படி ஆபாசம் எது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதற்குத் தானே டெபன்ஷனும் சொன்னார்கள். அவர்களே கேள்வியைக் கேட்டு, ஆபாசம் எங்கேயிருக்கிறது என்பதை அவர்களே கோடிட்டு, குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உச்ச நீதி மன்றத்திலே நடந்த ஆபாசத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதோடு, தினசரி பத்திரிகைகளிலே எப்படியெல்லாம் ஆபாசம் வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஆகவே, ஆபாசங்கள் மசாலா மந்திரவாதிகளால் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே மசாலா மந்திரவாதிகள் சிலைகள் பல இடங்களிலே இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புகாரி ஓட்டலுக்கு முன்னாலும், பிலால் ஓட்டலுக்கு முன்னாலும், சங்கம் ஓட்டலுக்கு முன்னாலும், இன்னும் இது போன்ற மசாலா மந்திரவாதிகள் சிலைகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு தான், இதுபோன்ற..... (குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 22]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். என்ன ஆபாசமான சிலைகள் அப்படி அங்கே இருக்கின்றன? அவைகளை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஏன் எடுக்கவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நான் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நடவடிக்கை எடுப்போம். நீங்கள் பேசும்போது நான் குறுக்கிட வில்லை. நீங்கள் என்னைக்கூட கோபிட்டுச் சொன்னீர்கள். அப்போது நான் குறுக்கிட வில்லை. ஆகவே, ஒருசிலருக்கு ஆபாசம் கண்ணுக்கு விருந்தாகவும், மருந்தாகவும் இருக்கிறது. ஒருசிலருக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது. அவ்வளவுதானே ஒழிய. இது பார்ப்பவர்கள் கண்ணைப் பொறுத்தது; எண்ணத்தைப் பொறுத்ததே தவிர, ஆபாசம் எங்கே யிருக்கிறது என்று கேட்டால், பேச்சிலும் இருக்கிறது; நடைமுறையிலும் இருக்கிறது; ஊர்வலத்திலும் இருக்கிறது; பொதுக்கூட்டத்திலும் இருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, ஆபாச நடனங்கள் எங்கெங்கு நடத்தப்பட்டாலும் அது தடுக்கப்பட வேண்டும். அதைப் போல் வளையங்கள் போடுதல், குறி பார்த்து அடித்தல் போன்ற விளையாட்டுக்களும் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த உரிமங்ளை அந்தந்த நகராட்சிகளின் ஆணையாளர்கள், நிரவாக அதிகாரிகள் அல்லது பேரூராட்சி நிர்வாக அதிகாரிகள், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் கொடுப்பதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர மீண்டும் தொடர வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல என்று எடுத்துக் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பொருட்காட்சிகளின் மூலம் தனியார்களுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறினார். தனியார்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சித்துப் இந்த அரசுக்கு இல்லை. பொதுவாக வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இதுபோன்ற பொருட்காட்சிகளை அரசே நடத்த எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏற்படும் செலவை பேரூராட்சி மன்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதால் ஏலத்தில் விட்டு தனியார் எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடுமானவரை இவற்றை அரசாங்கம் நடத்துகிற ஒரு நிலையை உருவாக்கித் திருவோம் என்று தீர்மானித்துக் கொள்கிறேன். கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு, நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கு, நாட்டியங்களுக்கு, நாடகக் கலைஞர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கவும் உதவி செய்யும் வகையில் கண்டிப்பாக ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுப்போம் என்று இந்த மசோதாவில் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி கூறி, இதனை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 4.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

THIRU A. RAHMANKHAN Mr. Deputy Speaker, S r, I move the following amendment :

“In clause 4, in the proposed sub-section, (2) delete the words “ and in such a case, no show cause notice is necessary.”

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. ம. குழந்தைவேலு : இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை. ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுப்பதன் மூலமாகக் காலதாமதம் ஏற்படுமே தவிர, என்ன காரியத்திற்காக இவைகளை எல்லாம் செய்கிறோமோ அந்தக் காரியம் தடைபட்டுப் போகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். It will defeat the very Purpose. அதனால் ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் தேவையில்லை என்பதைப் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 4 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1981 ஆகஸ்ட் 22]

பிரிவு 5

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரிவு 5 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.

Thiru. A. RAHMANKHAN: I move the following amendment:

‘In clause 5, delete the following words :

“and in addition, in the case of a continuing contravention with additional fine which may extend to fifty per centum of the fine first imposed for every day during which such contravention continues after conviction for the first such contravention.”

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே நான் ஏற்கனவே என்னுடைய பதிலியிலே இதற்கும் பதில் சொல்லி விட்டேன். மீண்டும் அதே போன்ற குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போடுகின்ற அந்த அபராதத்தொகையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போகிறோம். முதலில் 500 ரூபாய் அடுத்த நாள் மீண்டும் அதை நடத்தினால் 750 ரூபாய் கட்ட வேண்டும்

[பிற்பகல் 12.20.]

அதற்கு அடுத்த முறையாக இருந்தால் மீண்டும் ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குவதன் மூலமாக குற்றங்கள் தொடராமல் இருக்கச் செய்ய முடியும் என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்தான்: நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அபராதம் விதிப்பது என்று சொன்னால் 500 ரூபாய் இருப்பதோடு கூட 250 ரூபாய் சேர்த்து 750 ரூபாய் என்று கட்டி விடுவது அவர்களுக்குப் பெரிய காரியமல்ல, காரணம் அவர்கள் அபராதத்தைக் கட்டிவிட்டு தொடர்ந்து அவற்றை நடத்தி வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆபாசம் தடுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றால் There should be a penal provision.

என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். 3 மாத காலம் சிறைத் தண்டனை என்றால் அவர்கள் அஞ்சுவார்கள். அபராதம் என்பது தொடர்ந்து செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு பெரிய தண்டனை என்று சொல்லமுடியாது, ஆகவே சிறைத் தண்டனை கொடுத்தால் அவர்கள் திருந்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, I am pressing my amendment.

[1981 ஆகஸ்ட் 22]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இதுவும் பீனல் புரவிஷன் தான். சட்ட வேண்டியது பணம், பணம் இல்லாவிட்டால் இறை அந்த பீனல் புரவிஷன் தான் இதிலே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, தோல்வி யுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று பிரிவு 5 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 6 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே “தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பொது மக்கள் வழக்கமாய்க் கூடும் இடங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 52/1981) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

ஏ. கே. என் விளை பொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு தமிழ்நாடு 1981.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். “ஆளுநர் அவர்களால் 3.6.1981 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச்சட்டம் எண். 6/1981) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”. தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 54/1981) ஆய்வுக்கு * எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

* 1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 13 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.